

સુપ્રભાતમુ

સુરેશ પ્રા. ભરુ

ફોન : ૨૩૨૨૯૪૧

'હિન્દી'ના લિએચિયથી માદેસિકો ઉખડી પડે છે !
ને આર્થિક નિર્ણય લે તો પ્રભા ઉકળી પડે છે !
ખખડી પડેલાં તંત્રે અધરા છે પૂરવા માણ -
હજુ ગતિ પકડે ને ગાડીઓ ગાડી પડે છે !

નિષ્ઠાય કરો !
માત્ર 'રોપવા' નહીં
ઉછેરવાનો..
(વૃક્ષારોપણ)

વર્ષો થી સામે,
લટકે છે ગાજર -
'તેંસ ટકા'
(મહિલા આરક્ષણ)

ચિંતન

ધનેખું શુદ્ધિયું સીધું ભોજનવુંથિએ ! અતુભૂતિમાં સર્વોત્તમાં વાયસ્થિનિ યાની ચ ||

'ધન-સમુદ્ધિ-દાલત, જુવન-આગુણું ભોગવુંથિ છી કે છી માટે પુરુષ અને ભોજન આ ચારમાં માધ્યમને કદાપિ સંતોષ તુસિ થથી નથી અધ્યાત્મિક અને અધ્યાત્મિક જ રહ્યા કરે છે .

ધન-સંપત્તિ 'નાનાનુંં ધક્કા' જેવી છે એક વણતું લોભ-લાલચ મનમાં હાજર કરી જાય પછી લોભ-લાભો-કોડોમાં તુસિ થથી નથી. ભમાણ-તમણાં કરી દેનારા હગો અને પરિણામ પણ ભોગવું છે પણ લાલચ છોડી શકતા નથી.

લગભગ બધાને લિખિતિના વુસિ હોય છે. વૃદ્ધ-રોગી પણ ભેદ ભાગથી 'છૂટકારો' ની વાત કરે પણ-અંદરથી જુવી જવાની જ છાજા હોય છે.

શારીરિક ભોગ-વાસના વુસિ પણ કોઈ પણ વિનંત સુધી વૃદ્ધ થતી નથી. પુરુષની છી માટે કેની પુરુષ માટે ભોગચા અતુભૂત જ રહે છે.

ભોજન-સંપત્તિ-ચસની પણ પરિણિતિ સંભવ નથી. પાચન પછી ભૂલ અને સ્વાદ ફૂદકા માચ જ કરે છે.

જ્ઞાન અને ત્વાગી સિવાયના લોકોને આ ચાર બાબતમાં કરી સંતોષ થતો નથી.

સુવિચાર

- 'સુધુ' એ વજણ દરીલ દેતા છે.. 'સચ' પુરુષ અપના વકીલ હોતા છે - **જનકલાલા**
- સારસ્વત અને સંબંધ એ ચારિશ્વાના બે ફેરફા છે - **અસ. બહારાચાર**
- કર્લાં કર્માંનું ફળ અચુક અહીંવા જ મળી છે માટે દુઃખ આપે ત્વાયે ભગવાન પાસે માઝી નહીં સદ્ગુણી અને સહનશક્તિ માંગો - **શાહદૂદીન રાણોડ**
- કહી એ એ વાતો દાટાઈ જે મનમાંના, થથ જ સાવ હળવો પછી વજનમાંના ભર્તી લે જે ગમતું હો આંખોમાં આંખે.., નથી હોવાનું એક ગંજું કફનમાં - **જુનું પુરુષિત**
- દુનિયામાં 'પ્રેમ કરવો' કિચાપદ પહીનું સીથી વધુ સુદુર કિચાપદ છે 'મદદ કરવી' - **પાશાવાલ પટેલ**
- દુનિયાથી આસી જશો તો કેમ ચાલશે ?? દુનિયામાં નેવફુલો જ જગ્યા છે. આ દુનિયા તમારે ન જ જોખી હોય તો એકાંતમાં વસબે અને હાં ત્વા જે અરીઓ હોય તો તે પણ છોડી નાખો - **શોશો**
- ભૂલ કાટવા લેજું બોધચો અને ભૂલ સુધારવા કાળજું - **અંધાં આનંદ**
(સંકલન : દીપક વી. આસરા)

નોંધ કથા

માણસ જ્ઞાન-દલી છે છતાં નિદોષ પ્રાણી પર દોધારોપણ કરી પોતાનાં પાપ-દલ છુપાવે છે પોતાની મુખષિ પણ મહેનત કસ પશુ પર ઓટાળી પોતે જાતે દોડ ડાહો હોય અનુભૂતિમાન રાખે છે અને પોતાના દોષ છુપાવે છે.

એકઘર અને ગંડાડા વચ્ચે દાર્ઢી હોય, કાયારેક કૂરસદના સમયે બંને નથી કાંઠે બસીને સુખભૂષણની વાતો કરતા.

એકઘર અને દેખાડાની વાત નિકળી. મગર કહે, જે ને માણસ તો કાયારેક વાતરતોવાએ અપવાસ કરે છે જ્યાં મને તો વાચીવાર આઠ-દસ દિવસ સુધી 'અપવાસ' થાય છે એ પીડામાં હું દુંડું તો પણ માણસ અનું જ કહે છે કે 'એ તો મગરના આંસુ' છે.

ગંડાડો કહે મૂર્ખ માણસ મારું શોષણ કરે - બાવા ન એ - માર મારે એને મારી કદર-કિંમત સમયની નથી. એવો ગમાર-મૂર્ખ છે છતાં કોઈ ભૂલ કરે તો કહે એમ કે 'સાવ ગંડાડો જેવો છે.' આવા માનવ પ્રાણીને લોકો વિચારંત અને બુદ્ધિમાન પ્રાણી શા માટે કહેતાં હોય ??!

Email - sureshchandrabhatt18@gmail.com

તમારી ઘડિયાળમાં છે તે સમય તમારો છે ?

અંગોંની ની અડેક્ટે ક્રેટલાક અદભુત શાખો અને વિચારો ચીજી જાય છે ત્યારે કોઈ ગમતું ગીત અચાનક રેટિપો પર વાગી જાય અને એને દોહારોવાને પણ એ ગીત સાંભળણાં કેંટ્લી ફૂરુસદ હોય એવી વિજાળત મળે...! અંધોની અડેક્ટે હેઠેલી એક કવિતા, કદાચ થોડા વધુ અર્થો માં એક કંઠિકાશી કવિતા... હથ પકુરી ને એક એક શાખ સાંભળણા મજબુર કરે એથે, શાસ ભરી નેવિચારા મજબુર કરી એ એવી...! નાસીરી ઘડિયાળાં નો સમય તમારો જ હોય તો એ કવિતા તમારા મારે છે...નીચે!

લક્ષ્ય હુંદ્યે હેઠે જે જીનીકો

વર્ભમાન સેયાર નહીં હે

ઈસ પલી કી ગરિમા પર જિન્કા

શોડા ભી અધિકાર નહીં હે

ઈસ કાશ કી ગોલાડ ટેઝો

આસમાન પર હુંદું રહી હે

નાર્સી તરુણાઈ હે

દુર્ભિતિ પર બિન્દ રહી હે

પશ હુંદેલે હેં વેજિન્કો

જીવન યે સ્વીકાર નહીં હે

લક્ષ્ય હુંદેલે હેં વેજિન્કો

વર્ભમાન સે પ્યાર નહીં હે

જીવન કા અપમાન ન કરના

પલ પલ લેખા જોખા વાલો

ગણિત એ યું અભિમાન ન કરના

નાપે તુલે હેં જેનીકો

બાધો મેં સંસાર નહીં હે

લક્ષ્ય હુંદેલે હેં વેજિન્કો

વર્ભમાન સે પ્યાર નહીં હે

કહાં પહુંચેલે હેં જેનીકો

નૃય ભરો ઈસ ખાલીપણ મે

કિસે દિખાણા તુમ હી હો ખસ

ગીત રચો ઈસ ધાયાલ મન મે

પી લો બરસ રહા હે અમૃત

યે સાવન લાયાર નહીં હે

લક્ષ્ય હુંદેલે હેં વેજિન્કો

વર્ભમાન સે પ્યાર નહીં હે

કહી તુમહારી ચિંતાઓકો

ગઠરી પૂણું ના બન જાયો

કહી તુમહારી માયે કાલ વિચાર

ઘ કોફી વાર્ડિસ

- ઉત્સવ પરમાર

શકલ કા હિસ્સેના નભ જાયે

જિસ મન મેં ઉત્સવ હોય છે

કહાં કબી ભી હાર નથી હે